

[Erlendsson.]

holister findes Landsforeningen Lænkens ambulatorier mange steder knyttet til de lokale sygehuse. Her kan alkoholikere blive støttet og hjulpet og få udleveret den daglige dosis af antabus. En lignende døgnvagtt kunne åbnes og gerne i de samme lokaler og med samme personale for hårdt ramte narkomaner for udlevering af metadonsaft, der drikkes på stedet, og kontrol med behandlingens effektivitet, der først og fremmest beror derpå, at metadon, som indgives med dette formål, virker som antabus på alkohol. Det fjerner abstinenssymptomer over for opium og heroin i op til 24 timer.

En sådan styret afvænnning kan ske gennem urinkontrol. Urinanalyser for et bredt spektrum af narkotika har tidligere været ret kostbare at gennemføre, men det er de ikke mere. Prisen ligger nu på ca. 20 kr., og det er en pris, der i denne forbindelse må siges at være uden betydning. Der behøver altså ikke at være økonomiske betænkeligheder ved at iværksætte en sådan behandling, som er nødvendig for en konsekvent gennemførelse, hvis man vil hjælpe de meget svært syge narkomaner i deres meget hårde tilværelse.

Så har der været talt om en kraftig modstand mod registrering. Her har der fra min side været tale om en registrering til lægelig brug, og det undrer mig, at man stadig stopper op ved ordet registrering som et tabuord. Jeg kan ikke opfatte denne massive modstand imod en registrering som andet end en frygt, som måske stammer fra kartotekerne fra modstandskampen under sidste verdenskrig og senere politiske spionagesager her i landet. I forhold til, hvad gavn og nytte der kan opnås til hjælp og helbredelse for narkomanerne, forekommer denne negative indstilling mig helt urimelig. Vi har jo også adskillige tilfælde i sundhedsvæsenet, hvor sådanne registre til lægelig brug har vist deres uundværlighed. Inden for det område, vi behandler i dag, kan jeg sige, at for en menneskealder siden var det i særlig grad læger og andet sundhedspersonale, der var udsat for fristelsen til at blive morfinitister. At denne meget udsatte persongruppe i dag kun er et overordentlig lille problem skyldes ubetinget sundhedsstyrelsens registrering og kontrol kombineret med den re-

torsion, som kan iværksættes af sundhedsstyrelsen, den pression, der kan udøves bl. a. ved fratagelse af faglige autorisationer for udøvelsen af erhvervet inden for sundhedsvæsenet, som sundhedsstyrelsen har benyttet sig af i den gode sags tjeneste.

Hvad angår behandlingen af narkokrimele, mener jeg, at det i højere grad skal gøres muligt for retsvæsenet at fremsætte tilbud om effektiv afvænnning bl. a. gennem ambulante metadonbehandling og urinprøvekontrol som begyndelsen på en resocialisering, så den onde cirkel mellem narkotikaafhængighed og kriminelle handlinger kan brydes. Det er en af de metoder, der i høj grad tages i anvendelse i USA, og det er mig ikke bekendt, at man skulle have fraveget den. Den har nemlig givet gode resultater.

Jeg omtalte ganske kort i mit første indlæg, at Forældreforeningen for narkoramte Børn går ind for afvænnning ved hjælp af apomorfinbehandling. Disse forældre er samtidig stærke modstandere af metadon. Jeg skal ikke tage standpunkt, men kun sige, som jeg allerede har sagt, at de under sundhedsstyrelsens kontrol bør have lov til kontrollerede forsøg med denne behandling, og at lægelig registrering og urinkontrol naturligvis må indgå som en betingelse for sådanne forsøgs igangsættelse.

I det hele vil det sikkert være rigtigt, at sundhedsstyrelsen følger narkomanibekæmpelsen ret nøje. Hvor det er muligt at oprette ambulatorier og foretage behandlinger fra sygehusene, bør dette ske. Kun i undtagelsestilfælde bør lægelig behandling lægges uden for disse ambulatorier.

Jeg har talt om de religiøse trossamfunds muligheder. Jeg tror, de er reelle. Jeg har hørt om, hvordan man i en kommune her i landet af økonomiske grunde veg tilbage for etablering af det sædvanlige narkocenter, socialpædagogisk styrede apparat, og hvordan — jeg tror, det var i dette tilfælde — pinsebevægelsen klarede problemet. Også for sådanne behandlingsmuligheder bør man være åben.

Endelig er det helt klart, at prævention er det allervigtigste led i bekæmpelsen af narkomanien. Det vil sige at styrke politiets arbejde for at forhindre importen og besværliggøre handelen med narkotika og